

Forventninger

til en regjering som vil ha
“balansert holdning
til Midtøsten-konflikten”

Notat fra Med Israel for fred til utenriksminister Børge Brende

Med Israel for fred

Vi er Med Israel for fred

Med Israel for fred (MIFF) er en av de største utenrikspolitiske interessegruppene i Norge og en av de største pro-israelske gruppene i Europa.

Vi er *med* Israel, og *for* fred. MIFF håper Israel en dag vil bli anerkjent av alle sine naboer. Vi drømmer om en fremtid der israelere, palestinere og andre arabere vil kunne leve i godt naboskap til felles nytte.

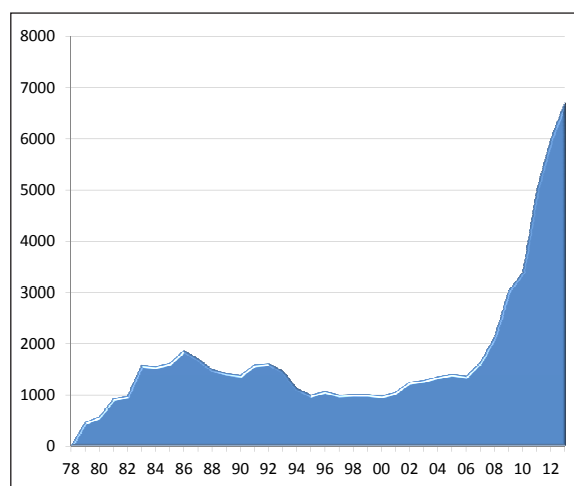
MIFF ble formelt stiftet i 1978. Helt siden starten har vi hatt følgende formål og grunnlag.

MIFFs FORMÅL OG GRUNNLAG

Gjennom saklig og allsidig informasjon om Midtøstenkonflikten, det jødiske folk og dets historie ønsker MIFF å skape en dypere og større sympati for Israel og det jødiske folk.

- 1. MIFF støtter det jødiske folkets rett til et nasjonalt hjemland i Erez Israel.*
- 2. MIFF støtter en løsning av flyktningeproblemene som ikke innebærer en trussel mot Israels eksistens.*
- 3. MIFF mener at konflikten mellom Israel og dets naboer bør løses ved direkte forhandlinger mellom partene.*
- 4. MIFF tar avstand fra organisasjoner som ikke vil anerkjenne staten Israel.*
- 5. MIFF er partipolitisk uavhengig.*

I dag har MIFF omkring 6.600 medlemmer. Vi har vokst netto med 5.000 medlemmer de siste seks årene, blant annet fordi mange nordmenn mener den forrige regje-

Diagrammet viser utviklingen i antall medlemmer i MIFF fra starten i 1978 til generalforsamlingen i juni 2013. I mars 2014 danner vi vårt lokallag nr. 23.

ringen *ikke* var balansert i sin tilnærming til Midtøsten.

MIFF samler Israel-venner med ulikt politisk ståsted, ulik tro og livssyn. Vi har også ulikt syn på israelsk politikk. Når det gjelder saker som er omstridt internt i det israelske samfunnet, formidler vi de ulike hovedsyn til de store gruppene, uten som organisasjon å ta stilling til spørsmålene.

MIFFs hovedkanal for informasjon er nettstedet **www.miff.no**, hvor det gis daglige oppdateringer fra Israel og Midtøsten. Vi mener dette gir et viktig komplement og korrektiv til den snevre historiefortellingen til NRK, NTB og andre norske medier.

Med vennlig hilsen,
Morten Fjell Rasmussen, styreleder MIFF
Bengt-Ove Nordgård, nestleder MIFF
Conrad Myrland, daglig leder MIFF
Oslo, 12. februar 2014

MIFFs forventninger til regjeringen Erna Solberg

MIFF satte pris på hvordan utenriksminister Børge Brende, i sitt første intervju med NRK etter tiltredelsen, understreket hvor viktig det er at Israel føler at den norske regjeringen lytter til dem og tar dem på alvor.

Vi forventer at regjeringens tilnærming til Israel vil bygge på den viktige erkjennelsen statsminister Erna Solberg kom med i MIFFs jubileumsbok i 2008: *"Kulturelt, historisk og politisk er det ingen land i Midtøsten som står Norge nærmere enn Israel,"* skrev Solberg.

Vi er spesielt glad for å se at regjeringen Solberg utnevnte hele fem statsråder som i forrige stortingsperiode var medlem av gruppen *Israels venner på Stortinget*.

- Justisminister Anders Anundsen
- Olje- og energiminister Tord Lien
- Barne- og familieminister Solveig Horne
- Samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen
- Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Regjeringen Solberg har slått fast i sin plattform at den vil *"legge til grunn en balansert holdning til Midtøsten-konflikten, og aktivt støtte målet om en fremforhandlet løsning som innebærer at Israel og Palestina, som to stater, eksisterer i fred innenfor sikre og internasjonalt anerkjente grenser."*

På denne bakgrunn vil vi i dette notatet presentere ni sentrale forventninger vi har til regjeringen.

MIFF FORVENTER AT REGJERINGEN

✓ Avviser palestineres krav til såkalt "rett til å vende tilbake" SIDE 4

✓ Bevisstgjør om jødiske flyktninger og Israel som nødhavn SIDE 6

✓ Støtter Israel som et nasjonalt hjemland for jøder SIDE 7

✓ Fordømmer PAs indoktrinering til hat og hyllest av drap på sivile i skole og myndighetsstyrte medier SIDE 9

✓ Legger press på PA til å avvikle deres skalerte belønningssystem for dømte terrorister SIDE 11

✓ Likebehandler Israel når det gjelder overvåkning og kritikk i konflikts- og krigssituasjoner SIDE 12

✓ Står ved sitt løfte om utvikling av bilaterale forbindelser med Israel uavhengig av politisk uenighet SIDE 13

✓ Balanserer støtten til grupper som formidler palestineres og israeleres argumenter SIDE 14

✓ Likebehandler Israel med andre land når det gjelder våpenhandel SIDE 15

Avviser palestinernes krav til såkalt ”rett til å vende tilbake”

Palestinske selvstyremyndigheter (PA) krever at alle etterkommerne til 1948-flyktningene skal ha ”rett til å vende tilbake” til sine tidligere eiendommer i det som i dag er Israel. Anslagene på hvor mange som skal ha denne ”retten”, varierer fra ca. 5 millioner opp til 11 millioner.

PA-president Mahmoud Abbas understreket at dette kravet står fast senest i en tale 11. januar 2014. Hver enkelt flyktning og etterkommer har en personlig rett til å vende tilbake, hevdet Abbas.

PA har varslet at palestinere, som har vært registrert som flyktninger gjennom minst tre generasjoner, ikke vil få statsborgerskap i en framtidig palestinsk stat, heller ikke de som har bodd på Vestbredden og Gaza-stripen siden 1948. Flyktningenes etterkommere skal på denne måten presses til å ”returnere” innenfor Israels grenser.

Dersom Israel skulle bli presset til å akseptere en ”tilbakevending” for millioner av palestinere, vil det bety slutten for Israel som en stat med jødisk flertall og identitet. Nærmere 2 millioner av Israels 8 millioner innbyggere er allerede arabere.

Alle de jødiske partiene i Knesset står samlet i avvisningen av ”rett til å vende tilbake”, også de mest venstreorienterte partiene som ellers vil gjøre vidtrekkende innrømmelser over for palestinerne. Representanter for partiet Meretz har med rette betegnet det som ”nasjonalt selvmord”.

Ingen av de andre flyktninggruppene fra tiårene etter andre verdenskrig har fått noen tilbakevendingsrett. Ta Kypros som ett av mange eksempel. Da Tyrkia okkuperte Nord-Kypros i 1974, flyktet ca. 200.000 gresk-kyprioter sørover til sine etniske landsmenn, mens ca. 50.000 tyrkisk-kyprioter flyktet nordover. I 2004 avgjorde FN og EU at de gresk-kypriotiske flyktningene ikke har noen ”rett til å vende tilbake”. Det hadde gått for lang tid. Det kan ikke være noen særregler for palestinerne, som flyktet 26 år tidligere.

Det hører med i bildet at flere jøder har flyktet fra arabiske land, de fleste til Israel, enn arabere fra Israel.

Kravet om ”rett til å vende tilbake” har bidratt kanskje mer enn noe annet til å kjøre tidligere runder av forhandlinger i grøften, men dette er nærmest totalt fortiet i Norge.

Den forrige regjeringen ga årlig flere hundre millioner kroner til norske, palestinske og internasjonale organisasjoner som overfører gamle sår til nye generasjoner palestinere og dyrker fram en urealistisk drøm om tilbakevending.

MIFF forventer at regjeringen

✓ gjør det klart at palestinske flyktninger (og deres etterkommere) ikke har noe mer ”rett til å vende tilbake” enn andre flyktninggrupper (som f. eks. tyskere fra Øst-Europa, finner fra Karelen osv.)

Regjeringen må bestemt avvise palestinerne krav om "rett til å vende tilbake". Dette er en rett ingen andre store flyktninggrupper har fått. Det har gått alt for lang tid og jødiske flyktninger har tatt palestinerne plass i Israel. Bildet viser noen av de titusener av jøder som flyktet fra Jemen til Israel i 1949. I løpet av de siste 70 år er en tre tusen år gammel jødisk sivilisasjon blitt helt borte i land som Jemen og flere andre arabiske land. (Foto: David Eldan)

- ✓ i all omtale av fredsprosessen poengterer at det arabiske kravet om rett til å vende tilbake er et avgjørende hinder for løsning.
- ✓ gjør støtte til Midtøsten-prosjekter og organisasjoner som arbeider opp mot Israel og PA betinget av at disse ikke arbeider for "rett til å vende tilbake".

- ✓ i sin støtte til en "tostatsløsning", samtidig tar avstand fra palestinske krav som vil gjøre Israel arabisk og muslimsk. Det er derfor mer presist å omtale løsningen som er ønsket for "to stater for to folk". Dette er håpet til det store flertallet av israelere.
- ✓ protesterer mot PAs planer om å nekte flyktningene statsborgerskap i Palestina.

Bevisstgjør om jødiske flyktninger og Israel som nødhavn

Israel er blitt en nødhavn for jøder på flukt fra store deler av verden.

Israel tok imot de heldige jødene i Europa som hadde overlevd Holocaust, jøder som de europeiske landene viste liten og ingen vilje til å gi en verdig framtid også krigen. Maksimalt 600 jøder var Norges Ap-regjering den gang villig til å motta, men bare dersom de hadde yrkeskunnskap Norge hadde behov for og "under forutsetning av at de selv kan løse boligspørsmålet i forståelse med de jøder som allerede er bosatt i Norge". Skulle resten av Vest-Europa tatt imot relativt like få jødiske flyktninger, ville det i høyden løst situasjonen for noen få titalls tusen av de flere hunder tusen jødene som var flyktninger etter krigen.

Israel er også blitt en nødhavn for minst 600.000 av de over 900.000 jødene som ble jaget ut av den arabiske verden i de første tiårene etter andre verdenskrig. Jødernes røtter i Nord-Afrika og Midtøsten var flere tusen år gamle, men i løpet av de siste 70 årene er antallet jøder redusert i arabiske land fra omkring 1 million til under 10.000. *Se tabell for eksempler.*

Før 1948 utgjorde jødene en minoritet på ca. 2 prosent i arabiske land. Nesten alle jødene ble jaget ut etter at Israel ble opprettet. De fleste fant nødhavn i Israel, som i areal er 0,18 % av arealet til arabiske land.

I april 2008 vedtok den amerikanske Kongressen at den amerikanske administrasjo-

Nesten ingen jøder igjen

Tabellen viser nedgangen i antall jøder i noen utvalgte arabiske land. De fleste jødene fra arabiske land fikk et nytt liv i Israel. Mange av dem som flyktet til Europa, ser nå ingen framtid her, blant annet fordi de nå også møter trakassering og forfølgelse her. De drar nå til Israel, især fra Frankrike, men også Skandinavia.

Land	1948	1958	1968	2014
Algerie	140.000	130.000	1.500	<100
Egypt	75.000	40.000	1.000	<100
Irak	135.000	6.000	2.500	<5
Libya	38.000	3.750	100	0
Marokko	265.000	200.000	50.000	<4.000
Syria	30.000	5.000	4.000	<30
Tunisia	105.000	80.000	10.000	1.500
Jemen	55.000	3.500	500	<100

nen ikke skal nevne palestinske flyktninger uten samtidig å nevne de jødiske flyktningene. Dette er et eksempel Norge bør følge.

MIFF forventer at regjeringen

- ✓ når det er tale om flyktninger generelt, og palestinske flyktninger spesielt, også nevner jødiske flyktninger fra arabiske land.
- ✓ arbeider for å gjøre jødernes flukt fra arabiske land del av pensum i norsk grunnskole.
- ✓ tar opp saken til jødiske flyktninger fra arabiske land i alle internasjonale fora hvor det framsettes krav om erstatninger til palestinske flyktninger. Norge bør også ha et spesielt fokus på dette i forbindelse med arbeidet som leder av Giverlandsgruppen.

Opprettelsen av staten Israel ga det jødiske folket nytt håp da det så ut som om alt håp hadde dødd i Holocaust.

MIFF FORVENTER AT REGJERINGEN

Støtter Israel som et nasjonalt hjemland for jøder

PAs *Basic Law* ble vedtatt av palestinernes lovgivende forsamling i 1997 og ratifisert av daværende PA-president Yasser Arafat i 2002. Siden har loven gjennomgått to endringer.¹

¹ <http://www.palestinianbasiclaw.org/basic-law/2003-amended-basic-law>

I lovens introduksjon leser vi om "det nasjonale hjemland Palestina", og "retten til å etablere en uavhengig palestinsk stat, med Jerusalem som hovedstad, under lederskapet til Palestinerne Frigjøringsorganisasjon [PLO], den eneste legitime representanten til det arabisk palestinske folk hvor de enn måtte befinne seg".

Loven har videre slike artikler:

Art. 1: *"Palestina er en del av den større arabiske verden, og det palestinske folk er en del av den arabiske nasjon. Arabisk enhet er et mål som det palestinske folk skal arbeide for å oppnå."*

Art. 4: *"1. Islam er den offisielle religion i Palestina. Respekt for helligheten til andre guddommelige religioner skal bli opprettholdt. 2. Prinsippene for islamsk sharia skal være den grunnleggende kilde for lovgivningen. 3. Arabisk skal være det offisielle språket."*

De palestinske lederne som har vedtatt denne *Basic Law* om Palestina som en **arabisk** og **muslimsk** stat, avviser samtidig bestemt at Israel skal kunne være en **jødisk** stat. De krever anerkjennelse av en arabisk stat nummer 23 og en muslimsk stat nummer 57 ("Staten Palestina" har vært medlem i Organization of the Islamic Conference siden 1969), men nekter Israel retten å kunne være et nasjonalt hjemland for jøder.

Senest 2. februar 2014 gjentok PA-president Mahmoud Abbas dette i intervju med New York Times. *"On recognition of Israel as a Jewish state, Mr. Abbas said, 'This is out of the question.'"*

Vi tar for gitt at regjeringens støtte til opprettelse av Palestina ved en *"fremforhandlet løsning"* er en støtte til Palestina som et nasjonalt hjemland for arabiske palestinere, slik PAs *Basic Law* slår fast.

En balansert holdning må derfor være å gi støtte til Israel som et nasjonalt hjemland for jøder.

"Palestinerne må anerkjenne at Israel vil forbli en jødisk stat," sa president Barack Obama da han talte i Jerusalem 21. mars 2013. Palestinerne trenger også å høre dette fra sine europeiske venner.

Når vi ser hvordan ulike etnisk-religiøse grupper behandler hverandre i arabiske land i dag (Irak, Syria, Libya, Jemen, Libanon etc.), blir det enda klarere enn før at også jødene trenger en stat hvor de kan være i flertall og forsvare seg selv.

Å støtte Israel som et nasjonalt hjemland for jøder har tett sammenheng med å avvise "rett til å vende tilbake" for millioner av 1948-flyktingenes etterkommere. Det innebærer en aksept for at demokratiet Israel selv kan bestemme sine innvandringsregler og avvise palestinernes krav som vil gjøre slutt på Israel som en stat med jødisk flertall.

MIFF forventer at regjeringen

- ✓ gjør det tydelig overfor palestinsk og arabisk side at Norge krever anerkjennelse av Israel som et nasjonalt hjemland for jøder.

- ✓ stemmer imot alle forslag om å anerkjenne en palestinsk stat eller å ta opp Palestina som medlem av nye internasjonale organisasjoner så lenge palestinerne står fast på å avvise Israel som jødisk stat.

Norge kan ikke lenger godta at palestinerne bruker vår bistand til å formidle jødehat og hylle terrorister i statsfinansierte og statskontrollerte medier. Vi forventer at norsk skattekrone ikke blir brukt til å finansiere skoler og idrettsparker oppkalt etter terrorister som med overlegg og stolthet drepte flest mulig jødiske kvinner og barn. Bildet er et skjermdump fra PA TV. 9. desember 2013 fremførte palestinske ungdommer i Ramallah en forestilling hvor drap på israelere og en palestinsk "kollaboratør" var klimaks. Palestinske myndigheters kulturminister var til stede og ga ære til løslatte terrorister. Se flere andre eksempler på www.miff.no/opplaering-i-hat/

MIFF FORVENTER AT REGJERINGEN

Fordømmer PAs indoktrinering til hat og hyllest av drap på sivile i skole og myndighetsstyrte medier

I årene med israelsk siviladministrasjon av palestinske landsbyer og byer på Gaza og Vestbredden (1967-1994) var skolepensum i områdene egyptisk og jordansk. Israel

fjernet imidlertid ord og setninger som var antisemittiske eller oppmuntret til vold mot Israel. Etter en klage fra Jordan og Egypt, som hevdet at Israel endret pensum

i strid med Geneve-konvensjonen, avsa en undersøkelseskomité fra FN dom i Israels favør. FN mente Israel hadde rett til å stryke ord og uttrykk som var fiendtlige og ringeaktende overfor jøder og Israel.

Etter at palestinerne fikk selvstyre på midten av 1990-tallet overtok de skolevesenet på Vestbredden og i Gaza. I 1998 ble de jordanske og egyptiske skolebøkene erstattet av bøker utgitt av det palestinske utdanningsdepartementet. Både israelerne og palestinerne hadde gjennom Oslo II-avtalen forpliktet seg til å benytte skolesystemet til å bygge ned fiendebilder, så det var forventet at de nye skolebøkene ville reflektere "Oslo-avtalenes ånd". Men slik gikk det ikke.

Samme år ble det satt internasjonalt fokus på hvordan PA systematisk brøt sine løfter angående skolepensum. Dette førte til at flere land fra høsten 2000 stanset eller satte betingelser til støtten til skolebøkene.

Internasjonalt press for å tvinge PA til å bedre skolebøkene har gjennom de siste årene hatt positiv effekt. Dette viser at reaksjoner utenfra kan ha god effekt.

Men den samlede hatpropagandaen i det palestinske samfunnet har dessverre ikke blitt mindre. Boken *Dobbeltspill, Sviket mot fredsprosessen*, utgitt av MIFF i 2012, gir en inngående dokumentasjon av hatpropagandaen i det palestinske samfunnet fra mai 2010 og inn i 2012. (Eksempler fra Hamas-tilknyttede medier og ledere er ikke tatt med i boken.)

Den forrige norske regjeringen møtte dokumentasjon på hatindoktrinering og hyllest av drap på sivile med det vi dessverre må tolke som likegyldighet eller berøringsangst.

Vi antar at motivet for å tie denne del av palestinsk virkelighet i hjel, er frykt for at den politiske prosessen mot en palestinsk stat skal gå av sporet dersom det blir konfrontert. Men konsekvensen av å feie saken under teppet de siste 20 årene, er at grunnlaget for fredelig sameksistens mellom israelere og palestinere er blitt undergravd.

Senest 3. februar omtalte guvernøren i Ramallah, Laila Ghannam, selvmordsterroristen Ayyat Al-Akhra som en "modig helt" og "martyr" direkte på PAs offisielle, statskontrollerte tv-stasjon. Tilsvarende eksempler fra PA-topper er mange.¹

MIFF forventer at regjeringen

✓ er tydelige og klare i sine fordømmelser når det avdekkes eksempler på indoktrinering til hat og hyllest av drap på sivile gjennom PAs offisielle kanaler.

1

<http://www.miff.no/opplaering-i-hat/>

Legger press på PA til å avvikle deres skalerte belønningssystem for dømte terrorister

I 2013 presset NRK Dagsrevyen den daværende politiske ledelsen i Utenriksdepartementet til å erkjenne at PA har et sinnrikt, skalert system for å belønne dømte terrorister i israelske fengsler. Dømte terrorister som ble satt fri av Israel for å få PA til forhandlinger i juli 2013 er også belønnet med store pengebeløp etter løslatelsen.

På spørsmål fra Kontrollkomiteen på Stortinget ble UD til slutt presset til å bekrefte opplysninger som MIFF hadde gjengitt fra israelske og palestinske medier (via Palestinian Media Watch) lang tid i forveien.

Høyres stortingsrepresentant Peter S. Gitmark sa til Dagsrevyen at Norge indirekte finansierer terror, siden norsk budsjettstøtte til PA blir brukt til å gi skalert lønn etter hvor lang straff palestinske sikkerhetsfanger er dømt til i israelske fengsler. Han slo også fast at utenriksminister Jonas Gahr Støre hadde informert Stortinget på feil måte.¹ Utenriksminister Espen Barth Eide innrømmet siden at PA hadde "feilinformert Norge".²

Det har vist seg at månedlige lønnsutbetalinger til fengslede palestinske terrorister kan være opptil seks ganger lønnsnivået til palestinske statstjenestemenn.

MIFF var svært skuffet over hvordan den tidligere norske regjeringen forholdt seg til PAs belønningssystem for terrorister.

At palestinerne trenger økonomisk bistand, forstår alle, især siden de har bygd et samfunn som nesten utelukkende baserer seg på offentlige lønninger og velferdsgoder. Men at terrorister med titalls liv på samvittigheten blir betalt månedslønner som er mange ganger høyere enn palestinske tjenestemenn, er noe ingen burde kunne ha forståelse for.

Som stort giverland og leder av giverlandsgruppen mener vi Norge har mye større muligheter til å påvirke PAs pengebruk enn det den forrige regjeringen viste vilje til.

MIFF forventer at regjeringen

- ✓ fordømmer det skalerte belønningssystemet for dømte terrorister, og legger sterkt press på PA til å avvikle dette.

- ✓ ikke godtar PAs forklaring om at lønn til fanger blir utbetalt fra et annet budsjett enn det hvor de mottar internasjonal bistand. Bistanden Norge sender til andre av PAs budsjettposter frigjør uansett midler for dem til å belønne terrorister. Det er selve ordningen regjeringen må avvise.

1 NRK Dagsrevyen 28. februar 2013

2 NRK Dagsrevyen, 21. mars 2013

Likebehandler Israel når det gjelder overvåkning og kritikk i konflikts- og krigssituasjoner

I mai 2012 kom rapporten *Antisemittisme i Norge?* fra Senter for studier av Holocaust og livssynsminoriteter.

I rapporten ble et representativt utvalg i det norske folk presentert med en rekke påstander om konflikten mellom Israel og palestinerne. En av dem var påstanden: *"Israel behandler palestinerne like ille som jødene ble behandlet under 2. verdenskrig."*

Hele 9 prosent svarte det "stemmer helt". I tillegg svarte 29 prosent at det "stemmer nokså godt". 29 prosent har ikke svart.

Bare 33 prosent av det norske folk har kunnskap nok om det som skjedde under andre verdenskrig, eller om det som skjer i Midtøsten i dag, til å kunne ta avstand fra påstanden. 21 prosent sier det "stemmer nokså dårlig" og 12 prosent sier det "stemmer ikke i hele det tatt".

Kvinner støttet påstanden i sterkere grad enn menn.

Vi vil påpeke at den arabiske befolkningen innenfor grensene av det tidligere britiske mandatområdet har økt med 8-10 ganger de siste hundre år. Forventet levealder i Gaza og på Vestbredden har økt fra 54 år i 1970 til 68 år i 1990 og 73 år i 2007. I de europeiske land som nazistene kontrollerte i noen få år, ble to tredeler av den jødiske befolkningen utryddet i et industrielt masse-mord.

MIFF mener svarene på denne påstanden er et direkte resultat av norske massemediers snevre og ensidige dekning av konflikter hvor Israel er innblandet gjennom de siste tiår.

Men det skyldes også at norske myndigheter ikke likebehandler Israel når det gjelder overvåkning og kritikk i krigssituasjoner. - I forhold til hva som er vanlig ellers i verden, fulgte Israel reglene for krigføring "godt over gjennomsnittlig" under krigen på Gaza-stripen 2008/2009, mener seniorforsker Cecilie Hellestveit. Likevel gir Norge store millionoverføringer årlig til grupper som forsøker å ta israelske soldater og offiserer i den minste feil.

På ti år kan norske styrker ha drept flere afghanere enn antall palestinere drept av israelske soldater under den første og andre intifadaen til sammen, viste Afghanistan-undersøkelsen til Forsvaret fra februar 2013. (Se Appendiks 1)

MIFF forventer at regjeringen

- ✓ sammenligner hvilken støtte som blir gitt til menneskerettighetsgrupper som overvåker Israel, organisasjoner som overvåker norsk militær innsats i land som Afghanistan og Libya og organisasjoner som overvåker andre av NATO-landenes væpnede konflikter.

- ✓ endrer støtteprofilen slik at Israel blir likebehandlet.

Står ved sitt løfte om utvikling av bilaterale forbindelser med Israel uavhengig av politisk uenighet

Det bilaterale samarbeidet mellom Norge og Israel gikk på mange felt på sparebluss under den forrige regjeringen. Når en sittende finansminister sier at hun boikotter Israel, sender dette svært negative signaler i systemet, selv om Arbeiderpartiet heldigvis nektet SV å gjøre boikott av Israel til regjeringens politikk.

MIFF hilser hjertelig velkommen signalene fra den nye regjeringen om å utvikle de bilaterale kontaktene med Israel uavhengig av politiske spørsmål som man til skiftende tider kan være uenig om.

Vi har allerede sett flere gode tegn på et bedre samarbeidsklima.

Potensialet for samarbeid innenfor sektorer som energi, helse, teknologi og utvikling er betydelig.

Da flertallet i Sør-Trøndelag fylkeskommune ville boikotte Israel i 2005, slo Utenriksdepartementet fast at slike lokale boikottaksjoner "er i strid med folkeretten, norsk lov, EØS-avtalen og WTO-avtalen". Dermed ble initiativet punktert.

MIFF forventer at regjeringen

- ✓ videreutvikler de bilaterale forbindelsene med Israel.
- ✓ avslutter arbeidet med en handelsavtale
- ✓ tar tydelig avstand fra alle oppfordringer til boikott som kommer fra norske organisasjoner og fagforeninger.
- ✓ står fast på UD's vurdering fra 2005, at alle lokale boikottaksjoner er "i strid med folkeretten, norsk lov, EØS-avtalen og WTO-avtalen".

Balanserer støtten til grupper som formidler palestineres og israeleres argumenter

I januar 2011 la Eidsvåg-utvalget frem rapporten "Det kan skje igjen". Utvalget var satt ned av Kunnskapsdepartementet for å gi en rapport om antisemittisme og rasisme i skolen.

I flere europeiske land, inkludert Norge, så arbeidsgruppen "en tydelig sammenheng mellom økningen i antisemittisme og konflikten mellom Israel og palestinerne i forbindelse med den andre intifadaen".

Etter MIFFs syn skyldes dette i stor grad hvordan Israels konflikter med sine naboer blir dekket av mediene og hvilke oppmerksomhet den blir gitt av politiske organisasjoner.

I Norge er det en enorm overfokusering på konflikter hvor Israel er involvert, så selv om alle rapporter isolert sett skulle være korrekte og objektive, får folk inntrykk av at Israel er den mest brutale krigsmakt i verden. Dette blir forsterket når en betydelig del av rapportene også er klart tendensiøse til fordel for palestinerne, og Israels beste argumenter blir fortiet.

Arbeidsgruppen fant det "viktig å slå fast at det er uakseptabelt dersom kritikk av Israel glir over i trakassering av norske jødiske skolebarn". De mente skolen må "gi en mangesidig og saklig framstilling av konflikten mellom Israel og palestinerne, der personlige fortellinger fra begge sider får plass".

Dessverre sviktet Eidsvåg-utvalget i å følge opp dette i sine anbefalinger, og vi har ikke registrert noen endringer i norsk skole.

Kunnskapsdepartementet kunne med fordel satt i gang utvekslings- og samarbeidsprosjekter med Israel, som kunne vært med å dempe fiendebildene av jøder generelt og israelere spesielt. Slike prosjekter kunne vært svært verdifulle og virkningsfulle, ikke minst på skoler hvor det er en stor andel av elever med minoritetsbakgrunn.

Den norske stat bruker årlig titalls millioner kroner på å støtte organisasjoner som formidler palestineres historie og argumenter.

For norsk skole vil "en mangesidig og saklig framstilling av konflikten" i de aller fleste tilfeller bety et mye sterkere fokus på å framstille israelernes side av saken, og israelernes historier.

MIFF forventer at regjeringen

- ✓ gjennomgår den økonomiske støtten som blir gitt til norske og internasjonale grupper som formidler palestineres argumenter, og at tilsvarende støtte blir gitt til grupper som formidler israelernes argumenter.

- ✓ støtter konkrete prosjekter for at norske skoleelever skal få høre personlige fortellinger fra jevnaldrende israelere.

Likebehandler Israel med andre land når det gjelder våpenhandel

Statssekretær Bård Glad Pedersen har i intervju med avisen *Dagen* gjort det klart at det ikke er aktuelt å selge norskproduserte våpen til Israel (25. oktober 2013). "Hovedprinsippet er at Norge ikke tillater salg av våpen og ammunisjon til områder hvor det er krig, krig truer eller til land hvor det er borgerkrig."

MIFF respekterer dette standpunktet, men finner det da underlig at Norge selger våpen til blant annet følgende land:

Sør-Korea
Tyrkia
Thailand
Sør-Afrika
De forente arabiske emirater
Qatar
Kuwait
Malaysia
Jordan
Japan
India
Egypt

Kilde: Regjeringens rapport om våpeneksport fra Norge godkjent i statsråd 16. november 2012.

Slik vi leser internasjonale nyhetsrapporter, er de fleste av disse landene **enten** involvert i væpnet konflikt med ulike separatistgrupper, aktive støttespillere for parter i den syriske borgerkrigen **og/ eller** krig truer med naboland.

Vi trenger heller ikke minne om at Norge de siste årene har solgt våpen til krigsinnsats fra norsk og NATOs side i Afghanistan og Libya.

NATO har utviklet et stadig tettere militært samarbeid med Israel de siste ti årene.

MIFF forventer at regjeringen

✓ revurderer sin politikk av våpenhandel med Israel og andre land, og legger til grunn de samme kriterier når godkjenninger skal gis for salg og kjøp av våpen fra Israel som det gjøres for andre NATO-partnerland.

Kontaktinformasjon

Daglig leder Conrad Myrland

mob. 41 17 67 80

post@miff.no

Styreleder Morten Fjell Rasmussen

mob. 92 24 39 63

morten@miff.no

Nestleder Bengt-Ove Nordgård

mob. 95 09 22 26

bengt.nordgard@gmail.com

Noen av MIFFs kanaler og aktiviteter

MIFFs nettsted **www.miff.no** inneholder nærmere 20.000 artikler med bakgrunn og nyheter om Israel og Midtøsten fra helt tilbake til 2001. Vi kjenner ikke noe tilsvarende pro-israelsk nettsted i Europa.

I mars 2014 etablerer MIFF **lokallag** nummer 23, en økning på fem det siste året. Lokallagene avholder åpne møter med foredrag relatert til Israel og Midtøsten.

MIFFs Facebook-side har over 12.500 følgere.

MIFFs informasjonsavis **Midtøsten i fokus** er utgitt jevnlig siden 1975. Den kommer nå ut seks ganger i året.

MIFF publiserer på nettsiden **ukentlige radiokommentarer** som også benyttes av noen lokalradiostasjoner.

MIFFs YouTube-kanal (medisraelforfred) har til sammen over 284.000 visninger.

MIFFs Twitter-konto (@miffno) har over 5.300 følgere.

På **MIFFs nett-torg** (torget.miff.no) selger uavhengige forhandlere Israel-relatert film og litteratur, samt et stort utvalg israelske varer.

MIFF avholder årlig **landsmøte** i mai/ juni og **nasjonalt seminar** i slutten av september.

MIFF har siden 2010 utgitt et **24 siders spesialmagasin** med Israels beste argumenter til ni fylker. Oslo fikk magasinet i januar 2014.

MIFF har minst én årlig **bokutgivelse**.

Representanter for MIFF deltar aktivt i den norske Midtøsten-debatten i mediene og holder **foredrag** på ulike møter.